

WORLD
ECONOMIC
FORUM

Annual Meeting
Davos 2026

สรุปสาระสำคัญการประชุม
World Economic Forum

ปี 2569

กองยุทธศาสตร์และประสาน
การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

กุมภาพันธ์ 2569

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	1-4
Donald Trump ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา	6-7
He Lifeng รองนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาชนจีน	7-8
Mark Carney นายกรัฐมนตรีแคนาดา	8
Emmanuel Macron ประธานาธิบดีสาธารณรัฐฝรั่งเศส	8-9
Kristalina Georgieva ผู้อำนวยการกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)	10
Ursula von der Leyen ประธานคณะกรรมการยุโรป	11
Ngozi Okonjo-Iweala ผู้อำนวยการใหญ่องค์การการค้าโลก (WTO)	11
Mark Rutte เลขาธิการองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (NATO)	12
Elon Musk ผู้ก่อตั้ง ซีอีโอ และหัวหน้าวิศวกรของบริษัท SpaceX และซีอีโอและสถาปนิกผลิตภัณฑ์ของบริษัท Tesla	13-14
Jensen Huang ผู้ก่อตั้งและซีอีโอบริษัท NVIDIA	14-15
Satya Nadella ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท Microsoft	15-16
ตารางสรุปประเด็น	17-18

บทสรุปผู้บริหาร

1. สารสำคัญ

การประชุม World Economic Forum (WEF) ประจำปี 2026 (ครั้งที่ 56) ระหว่างวันที่ 19-23 มกราคม 2026 ณ เมืองดาวอส ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จัดขึ้นภายใต้ธีม “A Spirit of Dialogue” โดยได้มีการแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์ มุมมอง และทิศทางความร่วมมือของโลกระหว่างผู้นำจากภาครัฐ เอกชน และประชาสังคมโดยมีประเด็นสำคัญและเกี่ยวข้องกับประเด็นความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ครอบคลุมประเด็นหลัก ได้แก่ ความเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงของนโยบายการค้าและการลงทุน ปัญญาประดิษฐ์ (AI) โครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ความเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์

1.1.1 ระเบียบโลกที่อยู่บนกติกาและกฎหมายระหว่างประเทศกำลังเสื่อมถอยขณะที่การแข่งขันระหว่างมหาอำนาจทวีความรุนแรงมากขึ้น รวมทั้งประเทศต่าง ๆ ใช้นโยบายเศรษฐกิจ การค้า และห่วงโซ่อุปทานเป็นเครื่องมือทางการเมืองและความมั่นคง อย่างไรก็ตาม ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน เศรษฐกิจโลกยังคงเติบโต โดย IMF ได้ปรับการคาดการณ์การเติบโตของ GDP โลกปี 2026 มาอยู่ที่ประมาณร้อยละ 3.3 และปี 2027 อยู่ที่ร้อยละ 3.2 สะท้อนให้เห็นว่าแม้ว่าจะมีสงครามการค้าและอัตราภาษีศุลกากรเกิดขึ้นแต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงยังรุนแรงน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้เนื่องจากหลายประเทศดำเนินการตามข้อตกลงของประเทศสหรัฐอเมริกาและหลีกเลี่ยงการตอบโต้ซ้ำ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหลายประเทศต้องเตรียมตัวรับการเปลี่ยนแปลงสู่ระบบเศรษฐกิจแบบหลายขั้ว (Multipolarity) ผ่านการสร้างการค้าเชื่อมโยงภูมิภาคใหม่ (Inter-Regional Trade)

1.1.2 ผู้นำบางประเทศ อาทิ ประเทศแคนาดาและจีน ยังคงเชื่อมั่นการดำเนินการภายใต้กติกาและกฎหมายระหว่างประเทศบนแนวทางโลกาภิวัตน์โดยเสนอแนวทางการปรับตัว อาทิ 1) การสร้างความร่วมมือแบบพหุภาคีย่อย (Plurilateral) ของประเทศอำนาจปานกลางเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับประเทศมหาอำนาจแทนการพึ่งพาสถาบันเดิมเพียงอย่างเดียว การเชื่อมโยงกรอบความตกลงการค้า อาทิ CPTPP กับสหภาพยุโรป เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองร่วมกันและเน้นความจำเป็นของการกระจายห่วงโซ่อุปทานเพื่อลดความเปราะบางต่อการถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง 2) การขับเคลื่อนโลกาภิวัตน์ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันและครอบคลุมทุกฝ่ายภายใต้กฎระเบียบของ WTO โดยมุ่งเน้นการปฏิรูประบบความตกลงระหว่างประเทศภายใต้ WTO และ IMF เพื่อเพิ่มความเป็นธรรมและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนา อาทิ การปรับโครงสร้าง WTO ให้ยืดหยุ่น (Variable Geometry) และมีระบบความร่วมมือระดับพหุภาคีที่หลากหลาย คล่องตัว และลดการพึ่งพาสถาบันหรือแหล่งผลิตเดียว (อาทิ สหรัฐอเมริกาหรือประเทศจีน) และหันมาสร้างความเข้มแข็งในระดับภูมิภาคเพิ่มขึ้น

1.2 ความเปลี่ยนแปลงของนโยบายการค้าและการลงทุนของประเทศต่าง ๆ

1.2.1 ปัจจุบันบางประเทศมีการดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้า (Protectionism) ที่ชัดเจนมากขึ้นโดยเฉพาะการกำหนดมาตรการทางภาษีของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา รวมถึงการลดกฎระเบียบ ภาครัฐและการลดภาษีเพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้ภาคเอกชนลงทุนและขยายกำลังการผลิตภายในประเทศ ในขณะที่สหภาพยุโรปมุ่งดำเนินนโยบายพึ่งพาตัวเองมากขึ้นในหลายมิติ ได้แก่ ด้านพลังงาน การลงทุนด้านนวัตกรรม วัสดุพิเศษ เทคโนโลยีดิจิทัล และความมั่นคง

1.2.2 ในทางกลับกันหลายประเทศและภูมิภาคยังคงให้ความสำคัญกับการค้าเสรี อาทิ ประเทศจีนได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการเป็นทั้ง “โรงงานของโลก” และ “ตลาดของโลก” โดยอาศัยศักยภาพ ตลาดภายในขนาดใหญ่ที่มีประชากรประมาณ 1.4 พันล้านคนและเป็นตลาดผู้บริโภคใหญ่อันดับ 2 ของโลก เป็นเครื่องมือขยายการนำเข้าและเสริมสร้างความร่วมมือทางอุตสาหกรรมกับประเทศคู่ค้า ขณะที่ประเทศ แคนาดาได้ใช้ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้านพลังงานและแร่ธาตุสำคัญเสนอการจัดตั้งกลุ่มผู้ซื้อแร่ธาตุ ในกรอบ G7 เพื่อลดความเสี่ยงด้านอุปทาน พร้อมทั้งผลักดันความร่วมมือด้าน AI ระหว่างประเทศ ประชาธิปไตยเพื่อลดการพึ่งพามาหาอำนาจหรือบริษัทเทคโนโลยีรายใหญ่น้อยราย โดยประเทศในยุโรปยังคง มุ่งเน้นให้การค้าและความร่วมมือพหุภาคีเป็นกลไกเสริมอำนาจต่อรองและความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระยะยาว โดยเฉพาะการผลักดันข้อตกลงการค้าขนาดใหญ่ของสหภาพยุโรปกับกลุ่มเมอริโคซัวร์ (EU-Mercosur)¹ และ ประเทศอินเดียเพื่อรองรับการเติบโตและเสถียรภาพในบริษัทเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนสูง

1.3 ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในฐานะโครงสร้างพื้นฐานการเติบโตใหม่

1.3.1 AI และเทคโนโลยีหุ่นยนต์จะเป็นกลไกหลักในการเพิ่มผลผลิตการผลิต ลดต้นทุนสินค้า และบริการ และขยายการเข้าถึงของประชาชนในวงกว้าง ดังนั้น การกำกับดูแลด้านความปลอดภัย ในการใช้ AI ที่ไม่เป็นข้อจำกัดต่อนวัตกรรมและการพัฒนาเทคโนโลยีจึงมีความจำเป็นมากขึ้น นอกจากนี้ ในปัจจุบันพบว่า AI ยังไม่ส่งผลต่อการลดลงของการจ้างงานอย่างมีนัยสำคัญ ในทางกลับกัน AI เริ่มมีบทบาทสร้าง งานใหม่ แก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน และช่วยลดช่องว่างทางทักษะ

1.3.2 การขยายตัวของ AI เกิดขึ้นจากต้นทุนที่ลดลงอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะต้นทุนด้านพลังงาน และการประมวลผล ประเทศหรือองค์กรที่เข้าถึงพลังงานต้นทุนต่ำจะมีความได้เปรียบเชิงโครงสร้าง ในการใช้ AI เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งนี้การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน AI ประมาณร้อยละ 50 เกิดขึ้นนอก สหรัฐอเมริกาซึ่งสะท้อนว่าความสำเร็จในยุค AI ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้พัฒนาเทคโนโลยี แต่คือผู้ที่สามารถนำ AI ไปใช้ได้รวดเร็ว แพร่หลาย และตอบโจทย์อุปสงค์ในแต่ละพื้นที่ของโลก

1.3.3 ความสามารถในการแข่งขันขององค์กรขึ้นกับการเลือก การประยุกต์ใช้ และการบูรณาการหลายโมเดล AI ให้เข้ากับข้อมูลและบริบทเฉพาะขององค์กรตัวเอง ซึ่งกระบวนการดังกล่าว จะกลายเป็นทรัพย์สินทางปัญญาหลัก ดังนั้น อธิปไตยในยุค AI จึงไม่ใช่ที่ตั้งศูนย์ข้อมูล แต่คือความสามารถในการควบคุมและฝัง Tacit Knowledge

1.3.4 โครงสร้างพื้นฐาน AI สามารถเปรียบได้กับขนมเค้ก 5 ชั้น ประกอบด้วย (1) โครงสร้าง ด้านพลังงาน (2) ชิปและโครงสร้างพื้นฐานการประมวลผล (3) บริการคลาวด์ (Cloud Services) (4) โมเดล AI อาทิ Chatgpt, Gemini, Claude, Deepseek และ (5) แอปพลิเคชันซึ่งถือเป็นชั้นที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยตรงในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากที่สุด

1.4 โครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การขยายตัวของ AI และเศรษฐกิจดิจิทัลทำให้พลังงานและระบบไฟฟ้ากลายเป็นปัจจัย เชิงยุทธศาสตร์ของการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ อาทิ ประเทศสหรัฐอเมริกา มุ่งเน้นการเพิ่ม อุปทานด้านพลังงานที่เชื่อถือได้และมีต้นทุนต่ำโดยการเปิดและขยายการผลิตพลังงานจากแหล่งดั้งเดิมแทน การปิดโรงไฟฟ้าหรือจำกัดการผลิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้บริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่สามารถก่อสร้างและ

¹ EU-Mercosur คือ ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ระหว่างสหภาพยุโรป (European Union: EU) และกลุ่ม Mercosur (Southern Common Market) ซึ่งเป็นกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอเมริกาใต้ ก่อตั้งปี 1991 โดยมีสมาชิกหลัก ได้แก่ บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย

บริหารโรงไฟฟ้าของตนเองได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าให้ความสำคัญกับความมั่นคงด้านพลังงานในฐานะฐานรากของความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะศูนย์ข้อมูล (Data Center) และอุตสาหกรรมดิจิทัล ในขณะที่ประเทศจีนมีเป้าหมายในการบรรลุจุดสูงสุดของการปล่อยคาร์บอนก่อนปี 2030 และบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอนก่อนปี 2060 โดยมีระบบพลังงานหมุนเวียนที่ใหญ่ที่สุดในโลกและห่วงโซ่อุตสาหกรรมพลังงานใหม่ที่ครบถ้วนตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือด้านโครงสร้างพื้นฐานสีเขียว พลังงานสีเขียว และการเงินสีเขียวซึ่งทำให้มีแนวทางที่ชัดเจนในการควบคุมปริมาณและความเข้มข้นของการปล่อยคาร์บอนเป็นอย่างดี

2. ผลกระทบสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

2.1 ความเสี่ยงเชิงโครงสร้างต่อเศรษฐกิจเปิดของไทย

ประเทศไทยในฐานะประเทศที่พึ่งพาการส่งออกและการลงทุนจากต่างประเทศสูงจะมีความเปราะบางต่อแนวโน้มการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าและการเชื่อมโยงการค้าเข้ากับความมั่นคงอุตสาหกรรมหลักของไทย อาทิ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และอาหารแปรรูป ซึ่งอยู่ในห่วงโซ่อุปทานโลกอาจเผชิญต้นทุนเพิ่มขึ้นจากกฎระเบียบใหม่ ข้อกำหนดด้านแหล่งกำเนิด หรือมาตรการด้านความมั่นคงของประเทศคู่ค้า

2.2 ความท้าทายด้านผลิตภาพและเทคโนโลยี

หากประเทศคู่แข่งสามารถประยุกต์ใช้ AI ในการเพิ่มผลิตภาพ ลดต้นทุน และตัดสินใจได้รวดเร็วกว่าประเทศไทยที่ยังคงสามารถใช้เทคโนโลยีได้ในวงจำกัดและไม่เต็มศักยภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทยลดลงทั้งในด้านการดึงดูดการลงทุนใหม่และการรักษาฐานการผลิตเดิม

2.3 ข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานและกำลังคน

การพัฒนา AI และเศรษฐกิจดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยทั้งพลังงาน ระบบไฟฟ้า โครงข่ายดิจิทัล และแรงงานทักษะสูง ดังนั้น หากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานไม่ทันต่อความต้องการหรือระบบพัฒนากำลังคนไม่สามารถผลิตบุคลากรที่มีทักษะสอดคล้องกับเทคโนโลยีใหม่จะกลายเป็นคอขวดสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะต่อไป

3. ความเห็นสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.1 แนวทางการปรับยุทธศาสตร์การค้าและอุตสาหกรรมของประเทศ

3.1.1 ยุทธศาสตร์การค้าและอุตสาหกรรมควรปรับไปสู่การสร้างความสามารถในการแข่งขันเชิงโครงสร้างในห่วงโซ่มูลค่าที่มีนัยเชิงยุทธศาสตร์ โดย 1) วิเคราะห์อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ที่ประเทศไทยมีศักยภาพ (New Growth Engine) ได้ประโยชน์จากประเด็นภูมิรัฐศาสตร์ ช่วยเหลือผู้ประกอบการเอกชนปรับปรุงเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองความต้องการของตลาดได้และเปลี่ยนผ่านผู้ประกอบการที่ไม่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและแข่งขันไม่ได้ไปสู่การประกอบอาชีพและกิจการประเภทอื่น 2) มุ่งหาพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ของแต่ละห่วงโซ่มูลค่า 3) ให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงจากมาตรการไม่ใช้ภาษี กฎแหล่งกำเนิดสินค้า และข้อกำหนดด้านความมั่นคงของประเทศคู่ค้าอย่างเป็นระบบ

3.1.2 การยกระดับการใช้การทูตเศรษฐกิจและทูตวิทยาศาสตร์เชิงรุกโดย 1) จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงทางการค้าเชิงอุตสาหกรรมสำหรับอุตสาหกรรมหลักที่พึ่งพาการส่งออกสูง อาทิ อุตสาหกรรม

อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ อาหารแปรรูป และเคมีภัณฑ์ เพื่อประเมินผลกระทบจากกฎระเบียบใหม่ของประเทศ คู่ค้า อาทิ มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง หรือแหล่งกำเนิดสินค้า และ 2) กำหนดแนวทางปรับตัวเชิงล่วงหน้าทั้งการกระจายตลาด การปรับโครงสร้าง Supply Chain และการยกระดับกระบวนการผลิต ให้สอดคล้องกับมาตรฐานใหม่

3.1.3 การยกระดับนโยบายอุตสาหกรรมจากการเป็นฐานการผลิตชั้นกลางไปสู่ 1) การมีบทบาท ในกิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นในห่วงโซ่อุปทานโลก อาทิ การออกแบบ วิศวกรรม ระบบควบคุมคุณภาพ โลจิสติกส์อัจฉริยะ และบริการหลังการขายโดยภาครัฐ และ 2) การใช้มาตรการจูงใจการลงทุนแบบมุ่งเป้า (Targeted Incentives) ที่เชื่อมโยงกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี การพัฒนา Supply Chain ภายในประเทศ และการสร้างฐานผู้ประกอบการไทยในกิจกรรมต้นน้ำและปลายน้ำมากขึ้น

3.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการใช้ประโยชน์จาก AI

3.2.1 ประเทศไทยควรกำหนด AI เป็นวาระเชิงยุทธศาสตร์ระดับชาติ (AI Nation) โดยมุ่งใช้ AI ควบคู่กับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและหุ่นยนต์ที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพเป็นเครื่องมือยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเป็นหลัก โดยภาครัฐควรปรับกรอบนโยบาย จากการส่งเสริมการใช้ AI แบบกระจายสู่การกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายด้านการประยุกต์ใช้ AI อย่างชัดเจน โดยสนับสนุนให้เกิดโครงการนำร่องที่ใช้ AI ในการควบคุมกระบวนการผลิต การจัดการสินค้าคงคลัง การพยากรณ์อุปสงค์ และการตัดสินใจเชิงธุรกิจเพื่อลดต้นทุน เพิ่มความยืดหยุ่น และยกระดับผลิตภาพอย่าง เป็นรูปธรรมมากขึ้น

3.2.2 การใช้กลไกกลางที่มีอยู่แล้ว อาทิ คณะกรรมการ AI แห่งชาติทำหน้าที่กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ บูรณาการนโยบายระหว่างหน่วยงาน และกำกับดูแลการใช้ AI ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงกับนโยบายพัฒนากำลังคนผ่านการ Reskill และ Upskill แรงงานในอุตสาหกรรมเดิม ให้สามารถทำงานร่วมกับระบบอัตโนมัติและ AI ได้จริง

3.2.3 การยกระดับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานไปสู่การรองรับเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล และ AI เพื่อเป็นเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์ในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะในรูปแบบคลัสเตอร์อุตสาหกรรม การพัฒนากำลังคนในพื้นที่ และการพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการลงทุน พร้อมทั้งปรับปรุงระเบียบด้านพลังงานให้เอื้อต่อการใช้พลังงานสะอาดและการลงทุนของภาคเอกชนในโครงสร้างพื้นฐานใหม่ โดยผนวกเป้าหมายด้านความยั่งยืนเข้ากับยุทธศาสตร์การดึงดูดการลงทุนด้วย

สรุปการแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์และการกำหนดทิศทางความร่วมมือ
ของโลกจากผู้นำจากภาครัฐและเอกชนระดับโลกที่สำคัญ

1. Donald Trump ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

1.1 ภาวะเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาและผลการดำเนินงานของรัฐบาล

1.1.1 เศรษฐกิจภายในประเทศสหรัฐอเมริกามีการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วภายหลังการเข้ารับตำแหน่งในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา โดยการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุน และผลิตภาพเพิ่มขึ้นพร้อมกัน และคาดว่าอัตราการเติบโตของ GDP ไตรมาส 4 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 5.4

1.1.2 ปัญหาเงินเฟ้อมีแนวโน้มที่ดีขึ้นซึ่งในช่วง 3 เดือนล่าสุดอยู่ที่ประมาณร้อยละ 1.6 โดยราคาสินค้าจำเป็นหลายประเภท อาทิ พลังงาน ค่าเช่าที่อยู่อาศัย และอัตราดอกเบี้ย เริ่มปรับตัวลดลง

1.1.3 ตลาดหุ้นสหรัฐอเมริกา ทำสถิติจุดสูงสุดใหม่ (all-time high) จำนวน 52 ครั้งภายในระยะเวลา 1 ปี รวมทั้งมูลค่าเพิ่มของตลาดหุ้น ซึ่งส่งผลให้มูลค่าทรัพย์สินในบัญชีเงินออมและกองทุนเกษียณ อาทิ แผนเพื่อการเกษียณอายุ 401(k)² ที่เพิ่มขึ้นรวมประมาณ 9 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ

1.1.4 การลงทุนใหม่ในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดโดยตั้งเป้าหมายดึงดูดการลงทุนจำนวน 18 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐภายใน 1 ปี (รัฐบาลก่อนหน้านี้ดึงดูดได้น้อยกว่า 1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ)

1.2 นโยบายเศรษฐกิจ โครงสร้างการผลิต และพลังงาน

1.2.1 เน้นการลดกฎระเบียบภาครัฐและการลดภาษีเพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้ภาคเอกชนลงทุนและขยายกำลังการผลิตภายในประเทศ

1.2.2 มุ่งเน้นการเพิ่มอุปทานด้านพลังงานที่เชื่อถือได้และมีต้นทุนต่ำโดยการเปิดและขยายการผลิตพลังงานจากแหล่งดั้งเดิมแทนการปิดโรงไฟฟ้าหรือจำกัดการผลิต อาทิ ก๊าซ น้ำมัน รวมทั้งมีการอนุมัติโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์แห่งใหม่จำนวนมาก เนื่องจากเห็นว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันทั้งด้านความปลอดภัยและประสิทธิภาพได้พัฒนาอย่างก้าวกระโดด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า Trump ให้ความสำคัญกับความมั่นคงด้านพลังงานในฐานะฐานรากของความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจมากกว่าการพึ่งพาพลังงานทางเลือกที่ไม่เสถียร

1.3 นโยบายด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI)

1.3.1 เร่งยกระดับศักยภาพด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยประเมินว่าความต้องการไฟฟ้าของศูนย์ข้อมูล (Data center) และโครงสร้างพื้นฐาน AI จะเพิ่มขึ้นอย่างมากส่งผลให้ต้องขยายกำลังการผลิตไฟฟ้ามากกว่า 2 เท่าของระดับปัจจุบัน ดังนั้น สหรัฐจึงมุ่งเน้นพลังงานที่มีเสถียรภาพโดยเฉพาะนิวเคลียร์

1.3.2 เปิดโอกาสให้บริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่สามารถก่อสร้างและบริหารโรงไฟฟ้าของตนเองได้โดยพร้อมเร่งรัดกระบวนการอนุมัติ เพื่รองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม AI

1.4 นโยบายด้านการค้า อุตสาหกรรม และการใช้มาตรการกีดกันทางภาษีและไม่ใช่อำนาจที่สำคัญ

1.4.1 ดำเนินนโยบาย Most-Favored-Nation (MFN) กับสินค้าประเภทยาเพื่อให้บริษัทผลิตยา กำหนดราคาขายให้เท่ากับราคาต่ำสุดในต่างประเทศเมื่อจำหน่ายให้กับผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกา เนื่องจากที่ผ่านมา ประชาชนสหรัฐอเมริกาต้องแบกรับราคาที่สูงกว่าประเทศอื่นหลายเท่าและถือเป็นภาระเชิงโครงสร้างที่สะสม

² 401(k) คือ แผนเพื่อการเกษียณอายุที่ได้รับการรับรองภายใต้ประมวลรหัสภาษีของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเปิดโอกาสให้ลูกจ้างเลือกให้นายจ้างหักส่วนหนึ่งของค่าจ้างเพื่อไปฝากไว้ในบัญชีส่วนบุคคลภายใต้แผนดังกล่าวเพื่อสะสมเงินออมสำหรับใช้ในวัยเกษียณและมีสถานะเป็นแผนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

โดยหากบริษัทฯไม่ปฏิบัติตามรัฐบาลสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาสามารถใช้มาตรการกีดกัน อาทิ มาตรการภาษีศุลกากรกับสินค้าประเภทอื่นของประเทศนั้น ๆ

1.4.2 ผลักดันให้ประเทศสมาชิก NATO มีข้อผูกพันการใช้จ่ายด้านกลาโหมจากร้อยละ 2 เป็นร้อยละ 5 ของ GDP เพื่อกระจายภาระด้านดังกล่าวจากสหรัฐอเมริกาที่มีงบประมาณอยู่ถึงประมาณ 1.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ

2. He Lifeng รองนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาชนจีน

2.1 บริบทเศรษฐกิจโลกและจุดยืนของประเทศจีนต่อกระแสโลกาภิวัตน์

ในช่วงปีที่ผ่านมาสงครามภาษีและการค้าสร้างผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและบั่นทอนระบบการค้าเสรีแบบพหุภาคีสะท้อนผ่านสัดส่วนการค้าโลกที่อยู่ภายใต้หลัก Most-Favored-Nation (MFN) ที่ลดลงจากประมาณร้อยละ 80 เหลือร้อยละ 72 ภายในระยะเวลา 1 ปี³ นอกจากนี้ การแตกแยกทางเศรษฐกิจอาจทำให้ผลผลิตมวลรวมทางเศรษฐกิจของโลก (Global Economic Output) ลดลงได้ถึงประมาณร้อยละ 7⁴ ในระยะยาว ดังนั้น ประเทศจีนสนับสนุนการเปิดเสรีด้านการค้าและการลงทุน และการขับเคลื่อนโลกาภิวัตน์เป็นประโยชน์ร่วมกันและครอบคลุมทุกฝ่ายภายใต้กฎระเบียบของ WTO โดยเน้นย้ำว่าจะไม่แสวงหาสิทธิพิเศษเพิ่มเติม ในฐานะประเทศกำลังพัฒนาในการเจรจา WTO ทั้งปัจจุบันและอนาคตและสนับสนุนการปฏิรูป WTO และ IMF เพื่อเพิ่มความเป็นธรรมและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนา

2.2 ภาวะการเติบโตของเศรษฐกิจโลกและปัญหาการพัฒนา

เศรษฐกิจโลกกำลังขาดแรงขับเคลื่อนการเติบโตโดย IMF คาดการณ์ว่าอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจโลกในปี 2026 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 3.1 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยก่อนโควิดที่ร้อยละ 3.7 รวมทั้งข้อมูลของสหประชาชาติรายงานว่าประมาณ 2 ใน 3 ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จะไม่สามารถบรรลุได้ภายในปี 2030 ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจรวมกันผ่านความร่วมมือต่าง ๆ

2.3 บทบาทของประเทศจีนในระบบเศรษฐกิจโลก

ประเทศจีนตั้งเป้าหมายเป็น “ตลาดของโลก” ควบคู่กับการเป็น “โรงงานของโลก” โดยจะใช้ศักยภาพของตลาดภายในประเทศขนาดใหญ่เพื่อขยายการนำเข้าและเสริมสร้างความร่วมมือทางอุตสาหกรรมกับประเทศคู่ค้า โดยปัจจุบันประเทศจีนมีประชากรประมาณ 1.4 พันล้านคน เป็นตลาดผู้บริโภคใหญ่อันดับ 2 ของโลก และเป็นตลาดใหญ่ที่สุดในหลายสาขา อาทิ รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ และเครื่องใช้ไฟฟ้า อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายต่อหัวยังต่ำกว่าประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งสะท้อนศักยภาพการขยายตัวของภาคธุรกิจในระยะต่อไป

2.4 ผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของประเทศจีนในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจของประเทศจีนเติบโตเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5.4 ต่อปีหรือมีมูลค่าประมาณ 140 ล้านล้านหยวน โดยประเทศจีนมีส่วนช่วยต่อการเติบโตของเศรษฐกิจโลกประมาณร้อยละ 30 โดยมีการนำเข้าสินค้าและบริการรวมประมาณ 15 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ การลงทุนในต่างประเทศของจีนสร้างรายได้ภาษีให้ประเทศที่รับการลงทุนรวมทั้งสิ้นประมาณ 300,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

³ WTO

⁴ IMF

2.5 การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี

ปัจจุบันประเทศจีนมีจำนวนบุคลากรวิจัยและจำนวนคำขอจดสิทธิบัตรระหว่างประเทศมากที่สุดในโลกโดยปัญญาประดิษฐ์ (AI) กำลังถูกนำไปประยุกต์ใช้ในหลากหลายภาคส่วน และประเทศจีนมีแนวทางสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศด้านนวัตกรรมและธรรมาภิบาล AI ให้มากขึ้น

2.6 การพัฒนาสีเขียวและเป้าหมายด้านสภาพภูมิอากาศ

ประเทศจีนมีเป้าหมายในการบรรลุจุดสูงสุดของการปล่อยคาร์บอนก่อนปี 2030 และบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอนก่อนปี 2060 โดยมีระบบพลังงานหมุนเวียนที่ใหญ่ที่สุดในโลกและห่วงโซ่อุตสาหกรรมพลังงานใหม่ที่ครบถ้วน ซึ่งทำให้สามารถในการควบคุมทั้งปริมาณรวมและความเข้มข้นของการปล่อยคาร์บอนและส่งเสริมความร่วมมือด้านโครงสร้างพื้นฐานสีเขียว พลังงานสีเขียว และการเงินสีเขียว

3. Mark Carney นายกรัฐมนตรีแคนาดา

3.1 การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของระเบียบโลก

เศรษฐกิจโลกกำลังเผชิญการแตกหักของระเบียบโลกที่เป็นมากกว่าการเปลี่ยนผ่านตามวัฏจักรปกติ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าระเบียบโลกที่ตั้งอยู่บนกติกาและกฎหมายระหว่างประเทศกำลังเสื่อมถอย ขณะที่การแข่งขันระหว่างมหาอำนาจทวีความรุนแรงและไร้ข้อจำกัดมากขึ้น รวมทั้งประเทศต่าง ๆ ใช้เศรษฐกิจ การค้า และห่วงโซ่อุปทานเป็นเครื่องมือทางการเมืองและความมั่นคง

3.2 การค้า ความร่วมมือ และการกระจายความเสี่ยง

ผู้นำแคนาดาเน้นย้ำถึงบทบาทและทางเลือกของประเทศอำนาจปานกลางในการรวมกลุ่มและความร่วมมือเพื่อต่อรองกับประเทศมหาอำนาจ โดยเสนอให้สร้างความร่วมมือแบบพหุภาคีที่ยืดหยุ่นและใช้งานได้จริงแทนการพึ่งพาสถาบันเดิมเพียงอย่างเดียว รวมทั้งสนับสนุนการเชื่อมโยงกรอบความตกลงการค้า อาทิ CPTPP กับสหภาพยุโรป เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองร่วมกันและเน้นความจำเป็นของการกระจายห่วงโซ่อุปทานเพื่อลดความเปราะบางต่อการถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง

3.3 ทรัพยากร พลังงาน และเทคโนโลยี

ประเทศแคนาดามีศักยภาพเชิงยุทธศาสตร์ด้านพลังงานและแร่ธาตุสำคัญซึ่งเป็นที่ต้องการของระบบเศรษฐกิจโลกเสนอการจัดตั้งกลุ่มผู้ซื้อแร่ธาตุสำคัญในกรอบ G7 เพื่อกระจายความเสี่ยงด้านอุปทานสนับสนุนความร่วมมือด้านปัญญาประดิษฐ์ระหว่างประเทศเสรีเพื่อหลีกเลี่ยงการพึ่งพามหาอำนาจหรือบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่เพียงไม่กี่ราย

4. Emmanuel Macron ประธานาธิบดีสาธารณรัฐฝรั่งเศส

4.1 ความไม่มั่นคง ความขัดแย้ง และการเสื่อมถอยของระเบียบพหุภาคี

4.1.1 โลกกำลังเข้าสู่ช่วงเวลาแห่งความไม่มั่นคงและความไม่สมดุลทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ โดยในปี 2024 ที่ผ่านมามีความขัดแย้งและสงครามมากกว่า 60 กรณีทั่วโลกซึ่งสูงสุดเป็นประวัติการณ์และถูกทำให้เป็นเรื่องปกติ” (Normalization of conflict) ความขัดแย้งดังกล่าวขยายจากมิติทางทหารไปสู่ความขัดแย้งแบบผสม (Hybrid conflicts) ได้แก่ ด้านไซเบอร์ ดิจิทัล ข้อมูลข่าวสาร อวกาศ และการค้า

4.1.2 ระเบียบโลกที่อยู่บนพื้นฐานของกติกาสากลและกฎหมายระหว่างประเทศกำลังอ่อนแรง โดยถูกแทนที่ด้วย “กฎของผู้ที่แข็งแกร่งกว่า” (Law of the strongest) และการฟื้นกลับของแนวคิดจักรวรรดินิยม อาทิ สงครามยูเครน-รัสเซีย ซึ่งกำลังเข้าสู่ปีที่ 4 และความขัดแย้งในตะวันออกกลางและทวีปแอฟริกา

4.2 ความอ่อนแอของธรรมาภิบาลโลกและการแข่งขันเชิงอำนาจทางเศรษฐกิจ

ประเทศเศรษฐกิจหลักให้ความสำคัญกับการจัดการปกครองแบบร่วมมือ (Collective governance) และความร่วมมือแบบพหุภาคีน้อยลงแต่มีการแข่งขันเชิงอำนาจมากขึ้น อาทิ สหรัฐอเมริกา ที่ใช้ข้อตกลงการค้าที่บั่นทอนผลประโยชน์การส่งออกของยุโรป การเรียกร้องสัมปทานสูงสุด และการใช้มาตรการภาษีศุลกากรอย่างต่อเนื่อง ประเทศจีนที่มีกำลังการผลิตส่วนเกินปริมาณมาก (Massive excess capacities) และมีแนวปฏิบัติที่บิดเบือนกลไกการแข่งขัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและการค้าของประเทศอื่นอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ การขยายตัวของมาตรการควบคุมการส่งออก (Export control)⁵ จะเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ที่ทำให้ความเปราะบางและความไม่แน่นอนของระบบการค้าโลกและระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น สถานการณ์ดังกล่าวเกิดจากความไม่สมดุลของประเทศเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ สหรัฐอเมริกาที่มีการบริโภคเกินศักยภาพ ประเทศจีนที่มีการบริโภคต่ำและการลงทุนเกินจำเป็น และยุโรปที่การลงทุนต่ำและขาดความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งความไม่สมดุลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างการพัฒนาซึ่งรูปแบบความช่วยเหลือแบบเดิมไม่สามารถทำให้ประเทศต่าง ๆ หลุดพ้นจากความยากจนได้

4.3 ข้อเสนอแนะทางเลือกเชิงยุทธศาสตร์ของยุโรป

4.3.1 การเสริมสร้างอธิปไตยและเป็นอิสระเชิงยุทธศาสตร์ของยุโรป (Economic sovereignty strategic autonomy) เพื่อไม่ให้ตกอยู่ในสภาพพึ่งพาประเทศมหาอำนาจ รวมทั้งการฟื้นฟูพหุภาคีนิยม (Multilateralism) ที่ให้ผลลัพธ์จริงภายใต้กรอบสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ฝรั่งเศสในฐานะประธาน G7 ปี 2026 มีเป้าหมายในการฟื้นฟูบทบาท G7 ให้เป็นเวทีวิวินิจฉัยร่วมด้านเศรษฐกิจโลกและกำหนดการดำเนินการเชิงรูปธรรม

4.3.2 การมุ่งเน้นการปกป้องเชิงยุทธศาสตร์แต่ไม่กีดกันทางการค้าโดยเน้นย้ำว่าตลาดยุโรปเป็นตลาดที่เปิดกว้างที่สุดในโลก แต่ยังคงต้องใช้เครื่องมือที่จำเป็น ได้แก่ กลไกตอบโต้การบีบบังคับทางเศรษฐกิจ (Anti-coercion mechanism) การให้ความสำคัญกับผู้ผลิตยุโรปในการจัดซื้อและนโยบายอุตสาหกรรม (European preference) ซึ่งคณะกรรมการยุโรปควรเสนอกรอบที่ชัดเจนภายในต้นปี 2026 นี้

4.3.3 การลดภาระและปรับกฎระเบียบที่สำคัญให้สอดคล้องกับบริบทโลก อาทิ การรายงานความยั่งยืน (CSRD) การตรวจสอบสิทธิมนุษยชนและสิ่งแวดล้อม (CSDDD)⁶ กฎในภาคยานยนต์ เคมี ดิจิทัล AI และการเงิน

4.3.4 การมุ่งเน้นการเพิ่มการลงทุนและนวัตกรรมใน AI ,Quantum เทคโนโลยีสีเขียว เทคโนโลยีป้องกันประเทศ และผลิตภัณฑ์ Capital Markets Union และโครงการ Securitization เพื่อระดมเงินออมมาลงทุนในนวัตกรรมภายในยุโรปเนื่องจากที่ผ่านมาเงินออมส่วนใหญ่ไหลออกไปลงทุนในต่างประเทศ

⁵ มาตรการควบคุมการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีหรือองค์ความรู้บางประเภทเพื่อวัตถุประสงค์ด้านความมั่นคงหรือภูมิรัฐศาสตร์ ซึ่งมาตรการดังกล่าวเดิมใช้ในขอบเขตด้านความมั่นคงเฉพาะกรณี แต่ในช่วงที่ผ่านมาได้ถูกขยายบทบาทเป็น “เครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ” ของประเทศมหาอำนาจ โดยเฉพาะความขัดแย้งด้านเทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ การจำกัดการส่งออกชิปขั้นสูงไปยังประเทศจีน ซึ่งส่งผลให้ระบบการค้าโลกมีความเปราะบางมากขึ้น และเพิ่มแนวโน้มการแบ่งขั้วทางเทคโนโลยี

⁶ เป็นกฎระเบียบ EU ที่ส่งเสริมกัน โดย CSDDD มุ่งเน้นการปฏิบัติ หรือตรวจสอบและแก้ไขผลกระทบ ส่วน CSRD มุ่งเน้นการรายงาน หรือการเปิดเผยข้อมูลด้าน ESG กล่าวคือ CSDDD จะมีความเข้มงวดในส่วนต้นน้ำห่วงโซ่อุปทาน ส่วน CSRD จะครอบคลุมรายงานภาพรวม

5. Kristalina Georgieva ผู้อำนวยการกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

เศรษฐกิจโลกยังคงเติบโตได้เหนือการคาดการณ์จากหน่วยงานอื่นๆ แม้ว่าโลกจะต้องเผชิญความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ในระดับรุนแรง โดย IMF ได้ปรับการคาดการณ์การเติบโตของ GDP โลกปี 2026 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 3.3 และปี 2027 อยู่ที่ร้อยละ 3.2 อย่างไรก็ตามในปัจจุบัน ความไม่แน่นอนเปรียบเสมือนปัจจัยตัวแปรสำคัญที่สามารถเปลี่ยนการคาดการณ์แนวโน้มที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมดและผู้กำหนดนโยบายควรคำนึงถึงตัวแปรนี้ในการดำเนินการ พร้อมย้ำเตือนว่าภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สิ่งที่ภาครัฐและผู้กำหนดนโยบายควรทำคือการสร้างความยืดหยุ่นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ได้แก่

5.1. ส่งเสริมการเข้ามามีบทบาทของภาคเอกชน

รัฐบาลหลายประเทศควรถอนตัวจากการทำตัวเป็นผู้ประกอบการโดยตรงโดยเฉพาะการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและให้ภาคเอกชนที่มีความยืดหยุ่นและปรับตัวเร็วกว่าเข้ามาลงทุนเพื่อสร้างการเติบโตและการปรับตัวของเศรษฐกิจโลกให้ดีขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ อาทิ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับพลังงานหมุนเวียนและประสิทธิภาพพลังงาน อุตสาหกรรมที่สามารถสร้างนวัตกรรมให้กับประเทศได้

5.2. แสวงหาโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์

แม้ว่าจะมีสงครามการค้าและอัตราภาษีศุลกากรเกิดขึ้นแต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงยังรุนแรงน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้มากเนื่องจากหลายประเทศยอมดำเนินการตามข้อตกลงของสหรัฐอเมริกาและหลีกเลี่ยงการตอบโต้ซ้ำ (Tit-for-tat) ทำให้ในภาพรวมยังสามารถรักษาสสมดุลทางการค้าของโลกไว้ได้ ยิ่งไปกว่านั้น ข้อดีของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้หลายประเทศต้องเตรียมตัวรับการเปลี่ยนแปลงสู่ระบบเศรษฐกิจแบบหลายขั้ว (multipolarity) ผ่านการสร้างการค้าเชื่อมโยงภูมิภาคใหม่ (Inter-regional trade) ดังนั้น ประเทศต่างๆ ควรใช้โอกาสนี้แสวงหาโอกาสใหม่ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

5.3. ลงทุนและพัฒนาเทคโนโลยีและ AI

การลงทุนในเทคโนโลยีโดยเฉพาะ AI และเทคโนโลยีสารสนเทศจะเป็นการลงทุนครั้งสำคัญเพื่อสร้างความยืดหยุ่นของเศรษฐกิจโลกโดยหาก AI ถูกนำไปใช้อย่างเหมาะสมภายใต้การกำกับดูแลอย่างรอบคอบจะสามารถสร้างอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโลกได้สูงขึ้นประมาณร้อยละ 0.8 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีความกังวลเรื่องการจ้างงาน แต่ในปัจจุบันกลับยังไม่พบว่าการจ้างงานลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ แม้ว่า AI จะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า แต่หากสนับสนุนการลงทุนจนเกิดภาวะฟองสบู่ในตลาดอาจสร้างความเสี่ยงต่อภาคการเงินในอนาคต

5.4. ใช้นโยบายรัฐบาลมาช่วยพยุงเศรษฐกิจ

ในปัจจุบันรัฐบาลหลายประเทศสามารถใช้นโยบายการเงินนโยบายสนับสนุนทั้งธุรกิจและครัวเรือนได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางแรงกดดันทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อย่างไรก็ตาม การดำเนินนโยบายในอนาคตเพื่อแก้ไขปัญหาเชิงระบบที่สำคัญอาจเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อาทิ นโยบายเพื่อรองรับสังคมสูงวัย การเคลื่อนย้ายเงินทุนแบบเจาะจงภูมิภาค ดังนั้น รัฐบาลแต่ละประเทศจำเป็นต้องสร้างเงื่อนไขให้ทุนจากประเทศร่ำรวยเคลื่อนย้ายไปยังประเทศที่มีแรงงานจำนวนมากและยังคงเป็นประเทศกำลังพัฒนาได้มากขึ้นกว่าเดิม

6. Ursula von der Leyen ประธานคณะกรรมการบริหารยุโรป

6.1 ความเป็นอิสระเชิงยุทธศาสตร์ของสหภาพยุโรป

มุ่งดำเนินนโยบายลดการพึ่งพาภายนอกของสหภาพยุโรปในหลายมิติ ได้แก่ ด้านพลังงาน วัตถุดิบ เทคโนโลยีดิจิทัล และความมั่นคง รวมทั้งผลักดันให้สหภาพยุโรปเป็นเศรษฐกิจที่มีความสามารถในการแข่งขันสูงควบคู่กับรักษาคุณค่าหลักด้านความเป็นธรรมและความยั่งยืน

6.2 การค้าและความร่วมมือ

ยับยั้งบทบาทของการค้าและความร่วมมือพหุภาคีในฐานะเครื่องมือเสริมสร้างอำนาจต่อรองของสหภาพยุโรป อาทิ ข้อตกลงการค้าขนาดใหญ่ของสหภาพยุโรป (EU-Mercosur) ในฐานะกลไกสำคัญต่อความมั่นคงและการเติบโตระยะยาว

7. Dr. Ngozi Okonjo-Iweala ผู้อำนวยการใหญ่องค์การการค้าโลก (WTO)

7.1 ปัจจุบันหลายประเทศมีการดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้า (Protectionism) โดยการดำเนินมาตรการดังกล่าวมีความชัดเจนมากขึ้นจากการกำหนดมาตรการทางภาษีของรัฐบาลประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ เนื่องจากการกล่าวอ้างเรื่องความมั่นคงและความชอบธรรมในการปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติ ดังนั้นหากต้องการให้โลกมุ่งไปสู่การมีเศรษฐกิจที่เปิดเสรีทางการค้าและส่งเสริมการแข่งขันอย่างเป็นธรรมทุกประเทศต้องร่วมกันพิจารณาว่ามาตรการลักษณะใดมีความชอบธรรมในการรักษาความมั่นคงและการปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติ รวมถึงการพิจารณาว่ามาตรการใดที่ไม่เข้าข่าย

7.2 ข้อมูลของ WTO ได้ระบุว่า การค้าโลกได้รับผลกระทบไม่มากนักจากการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าและความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งการค้าส่วนใหญ่ยังคงดำเนินการตามกฎเกณฑ์ของ WTO ยกเว้นบางกรณีของสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตาม WTO ต้องปรับกลไกการส่งเสริมการค้าและการลงทุนให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยไม่สามารถรอให้ทุกประเทศ หรือทุกองค์กรเห็นพ้องต้องกันตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้ WTO จึงจำเป็นต้องมีโครงสร้างที่ยืดหยุ่น (Variable Geometry) และสร้างความร่วมมือในระดับพหุภาคีที่คล่องตัวมากขึ้นเพื่อให้สมาชิกที่มีความพร้อมสามารถคว้าโอกาสได้ทันที่ และเพื่อให้เกิดการกระจายความเสี่ยง (Diversification) โดยสนับสนุนให้ธุรกิจและรัฐบาลบริหารจัดการการพึ่งพา (Dependencies) โดยเฉพาะการลดการพึ่งพาตลาดหรือแหล่งผลิตเดียว (อาทิ สหรัฐอเมริกาหรือประเทศจีน) และหันมาสร้างความเข้มแข็งในระดับภูมิภาคเพิ่มขึ้น

7.3 นอกจากนี้ WTO ยังเห็นโอกาสจากการค้าดิจิทัลและการค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นใหม่จากระดับภูมิภาค อาทิ อเมริกาใต้ และแอฟริกา และนักธุรกิจหรือผู้เล่นหน้าใหม่ที่มาพร้อมกับการสร้างเทคโนโลยีรูปแบบใหม่ อาทิ แอปพลิเคชันด้าน Fintech, Security tech และ Ed tech และการทำการค้าผ่านระบบดิจิทัลโดยกลุ่มสตรีและเยาวชนเพื่อเข้าถึงลูกค้าทั่วโลก

8. Mark Rutte เลขาธิการองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (NATO)

8.1 ความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของภูมิภาคอาร์กติก

NATO และผู้นำหลายประเทศรวมถึงประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเห็นตรงกันว่าอาร์กติกเป็นพื้นที่ที่ต้องได้รับการป้องกันมากขึ้นเนื่องจากเส้นทางเดินเรือใหม่กำลังเปิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตลอดจนประเทศจีนและรัสเซียที่เข้ามามีบทบาทและกิจกรรมเพิ่มขึ้นในอาร์กติกทั้งนี้ ประเทศที่มีพรมแดนติดอาร์กติก 8 ประเทศเป็นสมาชิก NATO ทั้งหมด (ฟินแลนด์ สวีเดน นอร์เวย์ เดนมาร์ก ไอซ์แลนด์ แคนาดา และ

สหรัฐอเมริกา) ยกเว้นประเทศรัสเซีย ทั้งนี้ เมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา NATO ได้ตัดสินใจในระดับเอกอัครราชทูตให้เพิ่มความร่วมมือและการป้องกันอาร์กติกอย่างเป็นทางการเป็นระบบมากขึ้น

8.3 โครงสร้างการใช้จ่ายด้านกลาโหมและภาระร่วมภายใน NATO

NATO ถูกออกแบบให้เป็นพันธมิตรด้านความมั่นคงที่มีการบูรณาการอย่างสมบูรณ์ ซึ่งไม่ได้ตั้งอยู่บนสมมติฐานว่าสหรัฐอเมริกาจะเป็นฝ่ายรับภาระด้านการป้องกันยุโรปเพียงฝ่ายเดียว อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติยังคงมีความไม่สมดุลด้านการใช้จ่ายกลาโหมโดยสหรัฐอเมริกาใช้จ่ายประมาณร้อยละ 3.5 ของ GDP ขณะที่ประเทศยุโรปใน NATO ใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2 ของ GDP ความแตกต่างดังกล่าวเป็นประเด็นที่สหรัฐอเมริกามีความไม่พอใจมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุคประธานาธิบดี Eisenhower ทั้งนี้ หากปราศจากแรงกดดันทางการเมืองจากประธานาธิบดี Donald Trump ประเทศเศรษฐกิจขนาดใหญ่ในยุโรปหลายประเทศรวมถึงแคนาดา อาจไม่เพิ่มการใช้จ่ายกลาโหมถึงระดับร้อยละ 2 และไม่มุ่งสู่เป้าหมายการใช้จ่ายรวมร้อยละ 5 ส่งผลให้สหรัฐอเมริกายังคงมีบทบาทเป็นแกนหลักด้านความมั่นคงของยุโรปโดยมีการประจำกำลังทหารในยุโรปมากกว่า 80,000 นาย

8.4 กระบวนการวางแผนการป้องกันของ NATO และการเพิ่มบทบาทของยุโรป

การดำเนินการ NATO Defense Planning Process มีเป้าหมายเพื่อปรับโครงสร้างภาระด้านการป้องกันประเทศให้มีความสมดุลมากขึ้นในระยะยาวโดยผลักดันให้ประเทศยุโรปใน NATO เพิ่มบทบาทการจัดหาและพัฒนาขีดความสามารถหลัก อาทิ ระบบโลจิสติกส์ การเคลื่อนย้ายกำลัง และการสนับสนุนทางยุทธวิธี เพื่อลดการพึ่งพาสหรัฐฯ ในบางมิติ อย่างไรก็ตาม สหรัฐอเมริกา จะยังคงรักษาการปรากฏตัวทางทหารแบบดั้งเดิมในยุโรปและยังคงเป็นผู้ให้หลักประกันด้านความมั่นคงสูงสุดผ่าน รมนิวเคลียร์ซึ่งเป็นหัวใจของการยับยั้งภัยคุกคามของ NATO

8.5 ความพร้อมในระยะยาวและฐานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

การเพิ่มการใช้จ่ายด้านกลาโหมรวมเป็นร้อยละ 5 เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นแต่ยังไม่เพียงพอ หากไม่สามารถเพิ่มกำลังการผลิตด้านยุทธวิธีได้ทันต่อความต้องการ อาทิ ประเทศรัสเซียกำลังดำเนินเศรษฐกิจแบบสงครามโดยใช้จ่ายด้านกลาโหมคิดเป็นประมาณร้อยละ 40 ของงบประมาณภาครัฐ หรือราว 200 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี ซึ่งทำให้รัสเซียสามารถผลิตยุทธวิธีได้ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง ในทางกลับกันทั้งสหรัฐอเมริกาและยุโรปยังคงมีข้อจำกัดด้านกำลังการผลิตอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ดังนั้น NATO จึงควรเตรียมฐานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในระยะยาว รวมถึงการเตรียมอุตสาหกรรมพลเรือน อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ ให้สามารถปรับใช้ในภาวะฉุกเฉินได้

9. Elon Musk ผู้ก่อตั้ง ซีอีโอ และหัวหน้าวิศวกรของบริษัท SpaceX และซีอีโอและสถาปนิกผลิตภัณฑ์ของบริษัท Tesla

9.1 บทบาทของปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) กับเศรษฐกิจในอนาคต

AI และเทคโนโลยีหุ่นยนต์จะเป็นปัจจัยหลักในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของโลกในระยะต่อไปโดยเทคโนโลยีดังกล่าวจะช่วยเพิ่มผลผลิตการผลิต และลดต้นทุนของสินค้าและบริการในระดับที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างกว้างขวาง โดย AI จะมีระดับความสามารถทางสติปัญญาเหนือกว่ามนุษย์รายบุคคลภายในช่วงปลายปี ค.ศ. 2026 และอาจมีความสามารถสูงกว่าสติปัญญารวมของมนุษย์ภายในช่วงปี ค.ศ. 2030-2031 ซึ่งจะนำไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สามารถผลิตสินค้าและบริการได้อย่างเพียงพอในระดับสูง

อย่างไรก็ตามการพัฒนา AI จำเป็นต้องมีการกำกับดูแลเพื่อความปลอดภัย แต่ไม่ควรเป็นการกำกับที่ขัดขวางนวัตกรรมหรือการพัฒนาเทคโนโลยี

9.2 การใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ

การพัฒนาหุ่นยนต์ที่มีลักษณะมนุษย์ (Humanoid Robots) ของ Tesla จะสามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนในภาคอุตสาหกรรมได้ภายในปี ค.ศ. 2026 และมีเป้าหมายในการวางจำหน่ายเชิงพาณิชย์สำหรับบุคคลทั่วไปภายในปี ค.ศ. 2027 โดยการใช้งานที่คาดการณ์ไว้ ได้แก่ การช่วยงานในครัวเรือน การดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ และสัตว์เลี้ยง รวมทั้งเทคโนโลยี Full Self-Driving โดย Tesla มีแผนเริ่มให้บริการรถแท็กซี่ไร้คนขับ (Robotaxi) ในหลายเมืองของสหรัฐอเมริกา ภายในปี 2026 และมีแผนขยายบริการไปยังยุโรปและสาธารณรัฐประชาชนจีนในระยะถัดไป แม้ว่าการพัฒนาดังกล่าวจะส่งผลต่อโครงสร้างแรงงานและรูปแบบการทำงานในอนาคตซึ่งจะมีทักษะบางประเภทจะถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยี อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีดังกล่าวจะสร้างโอกาสใหม่ในด้านผลิตภาพและรูปแบบงานใหม่ ๆ หากมีการเตรียมความพร้อมด้านทักษะแรงงานอย่างเหมาะสมและเร่งพัฒนาความปลอดภัยควบคู่ไปกับการพัฒนาเชิงพาณิชย์

9.3 พลังงานและโครงสร้างพื้นฐานรองรับเทคโนโลยี

การพัฒนา AI และศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ต้องใช้พลังงานไฟฟ้าในปริมาณสูง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีแหล่งพลังงานที่เพียงพอและมีต้นทุนต่ำโดยพลังงานแสงอาทิตย์และระบบกักเก็บพลังงานถูกมองว่าเป็นแหล่งพลังงานหลักที่สามารถรองรับความต้องการดังกล่าวได้ในระยะยาว โดยหากมีการติดตั้งแผงพลังงานแสงอาทิตย์ในพื้นที่ประมาณ 100 x 100 ไมล์ จะสามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าเพียงพอต่อการใช้งานของประเทศขนาดใหญ่ ทั้งนี้ ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนมีกำลังการผลิตแผงพลังงานแสงอาทิตย์ประมาณ 1,500 กิกะวัตต์ต่อปี ขณะที่สหรัฐอเมริกาอยู่ที่ประมาณ 500 กิกะวัตต์ นอกจากนี้ Tesla และ SpaceX มีแผนเพิ่มกำลังการผลิตพลังงานแสงอาทิตย์ให้ได้ประมาณ 100 กิกะวัตต์ต่อปีภายในระยะเวลา 3 ปีข้างหน้าเพื่อรองรับการขยายตัวของเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล

9.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านอวกาศ

ปัจจุบันมีแนวคิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขั้นสูง อาทิ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลสำหรับ AI ในอวกาศ เพื่อใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์อย่างต่อเนื่องและลดข้อจำกัดด้านการระบายความร้อน รองรับการเติบโตของข้อมูลและการประมวลผล การพัฒนาเทคโนโลยีจรวดแบบนำกลับมาใช้ซ้ำได้อย่างสมบูรณ์ภายในปี 2026 โดยมีเป้าหมายลดต้นทุนการขนส่งสู่อวกาศให้ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์สหรัฐต่อ 1 ปอนด์

9.5 อนาคตของมนุษยชาติและการขยายขอบเขตการดำรงอยู่

มนุษยชาติควรมีความสามารถในการดำรงอยู่ในมากกว่าหนึ่งดาวเคราะห์เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากเหตุการณ์ร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้นบนโลก ดังนั้นการพัฒนาเทคโนโลยีด้านอวกาศและจรวดที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเป้าหมายดังกล่าว

10. Jensen Huang ผู้ก่อตั้งและ CEO บริษัท NVIDIA

10.1 เปรียบเทียบโครงสร้างพื้นฐานสำหรับ AI ผ่านแนวคิดเค้ก 5 ชั้น (Five-layer cake) เพื่อให้เห็นภาพรวมของโครงสร้างพื้นฐานสำหรับ AI ในระดับอุตสาหกรรม โดยแต่ละชั้นมีความสำคัญ ดังนี้

10.1.1 พลังงานเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับ AI เนื่องจาก AI ต้องประมวลผล วิเคราะห์ และสร้างผลลัพธ์ (Intelligence) ได้แบบเรียลไทม์ (Real time) ซึ่งกระบวนการนี้จำเป็นต้องใช้พลังงานอย่างมหาศาล การขยายตัวของ AI จึงส่งผลให้ภาคพลังงานมีการเติบโตตามไปด้วย

10.1.2 ชิปและโครงสร้างพื้นฐานการประมวลผล (Chips and Computing Infrastructure) ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินธุรกิจหลักของ NVIDIA คือ การออกแบบและผลิตหน่วยประมวลผลกราฟิก (Graphics Processing Unit: GPU) ซึ่งเป็นหนึ่งในชิปประมวลผล (Logic chip) โดยในปัจจุบันเริ่มหลายบริษัทหันมาลงทุนในขั้นนี้สูงมาก อาทิ บริษัท TSMC ของไต้หวันประกาศสร้างโรงงานผลิตชิปแห่งใหม่ 20 แห่งเนื่องจาก GPU ถูกเปรียบเทียบว่าเป็นเครื่องจักรไอน้ำในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม

10.1.3 โครงสร้างพื้นฐานคลาวด์ คือ บริการคลาวด์ (Cloud Services) ซึ่งเป็นส่วนที่นำทรัพยากรจากการประมวลผลมาให้บริการแก่ผู้ใช้งานในวงกว้างเพื่อทำหน้าที่เป็นพื้นที่เก็บข้อมูลและเซิร์ฟเวอร์ในการสำรองข้อมูลต่าง ๆ โดยชิป GPU ของ NVIDIA ได้เข้าไปอยู่ในระบบคลาวด์ทุกระบบเพื่อรองรับจำนวนข้อมูลและความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลที่เพิ่มขึ้นมหาศาล

10.1.4 โมเดล AI คือ ชั้นที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคยและคิดว่าเป็นตัวแทนของ AI ทั้งหมด อาทิ ChatGPT, Gemini, Claude, DeepSeek (โมเดล Open Source) โดยขั้นนี้มีความก้าวหน้าอย่างมากในปี 2568 ที่ผ่านมา โดยเฉพาะการพัฒนาไปสู่ระบบที่สามารถคิดวิเคราะห์และการเป็นตัวแทนหรือเอเจนต์ (Agentic AI) ที่สามารถทำหน้าที่ได้หลากหลาย

10.1.5 แอปพลิเคชัน (Application Layer) เป็นชั้นบนสุดที่สร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างแท้จริง โดยถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ อาทิ บริการทางการแพทย์ การเงิน การผลิต และหุ่นยนต์ โดยในปี 2568 มีการลงทุนในบริษัทกลุ่ม AI Native หรือบริษัทที่สร้างขึ้นเพื่อ AI โดยเฉพาะจำนวนมาก เนื่องจากโมเดล AI มีประสิทธิภาพดีพอที่จะนำมาสร้างเป็นแอปพลิเคชันที่ใช้งานได้จริง

10.2 ผลกระทบต่อตลาดแรงงาน

โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ไม่ได้ทำลายตำแหน่งงานหรือตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต แต่จะเป็นเครื่องยนต์สำคัญในการสร้างงานใหม่ การแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานผ่านกลไกต่าง ๆ และการเพิ่มแรงงานทักษะจำนวนมาก อาทิ ช่างไฟฟ้า ช่างประปา พนักงานก่อสร้าง และช่างเทคนิคเครือข่ายเพื่อสร้างและติดตั้งอุปกรณ์ในชั้นต่าง ๆ โครงสร้างพื้นฐานสำหรับ AI ให้มีความสมบูรณ์และรองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่โครงสร้างพื้นฐาน AI ได้อย่างเต็มตัว นอกจากนี้ ยังเป็นปัจจัยที่ช่วยลดช่องว่างทางทักษะ อาทิ ช่วยให้คนในประเทศกำลังพัฒนาหรือนักเรียนที่ไม่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาด้านคอมพิวเตอร์สามารถสร้างแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ เพิ่มผลิตภาพและเกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

11. Satya Nadella ประธานเจ้าหน้าที่บริหารบริษัท Microsoft

11.1 ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในฐานะการเปลี่ยนผ่านเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจและสังคม

ปัญญาประดิษฐ์ไม่ควรถูกพิจารณาในฐานะเทคโนโลยีเฉพาะด้านแต่เป็นการเปลี่ยนผ่านเชิงแพลตฟอร์ม (Platform shift) ในระดับโครงสร้าง โดยเปรียบเทียบได้กับวิวัฒนาการของระบบ Computing ในช่วงเวลาประมาณ 30-70 ปีที่ผ่านมา ซึ่งมีลักษณะร่วมคือการแปลงกิจกรรมและปรากฏการณ์ในโลกจริงให้เป็นข้อมูลดิจิทัลและใช้ซอฟต์แวร์เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจเชิงวิเคราะห์ การคาดการณ์ และการตัดสินใจ ทั้งนี้ AI รุ่นปัจจุบันมีความแตกต่างจากเทคโนโลยีก่อนหน้าเนื่องจากสามารถให้เหตุผล การคาดการณ์ และดำเนินการในลักษณะเชิงรุกได้ ซึ่งส่งผลให้ AI กลายเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่มีนัยสำคัญต่อทั้งองค์กร ประเทศ และระบบเศรษฐกิจโดยรวม

11.2 ผลกระทบของ AI ต่อรูปแบบงานและบทบาทของมนุษย์

พัฒนาการของ AI ในงานพัฒนาซอฟต์แวร์ตั้งแต่การช่วยเติมโค้ดอัตโนมัติ การโต้ตอบในรูปแบบสนทนา การมอบหมายงานย่อยจนถึงการใช้ Autonomous Agents ซึ่งสามารถทำงานต่อเนื่องได้ตลอด 24 ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม AI ยังคงต้องอาศัยบทบาทของมนุษย์ในการกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง และการตัดสินใจเชิงนโยบายหรือเชิงกลยุทธ์

11.3 AI กับการเพิ่มผลิตภาพและการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ

11.3.1 AI ช่วยลดระยะเวลาการประมวลผลและการตัดสินใจจากเดิมที่ใช้เวลาประมาณ 12 ชั่วโมง เหลือเพียงไม่กี่นาที ซึ่งถือเป็นการยกระดับผลิตภาพในเชิงโครงสร้าง อาทิ การประมวลผลข้อมูลทางการเงินในระดับประมาณ 14 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขจำนวนมาก ซึ่งไม่สามารถดำเนินการได้ในระดับดังกล่าวหากปราศจากเทคโนโลยี AI ดังนั้น หากการประยุกต์ใช้ AI ในลักษณะเดียวกันขยายไปสู่ระดับองค์กรและระดับประเทศ จะสามารถเปลี่ยนแปลงเส้นโค้งผลิตภาพ และก่อให้เกิดส่วนเกินทางเศรษฐกิจ (Economic Surplus) ในวงกว้าง

11.3.2 คุณค่าที่แท้จริงของ AI อยู่ที่ระดับการนำไปใช้จริงอย่างกว้างขวางและทั่วถึงและหาก AI ไม่สามารถสร้างผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม อาทิ การยกระดับผลลัพธ์ด้านสุขภาพ การศึกษา ประสิทธิภาพภาครัฐ หรือความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน สังคมจะไม่สามารถรับการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด อาทิ พลังงาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนา AI

11.4 โครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศของ AI

11.4.1 ควรพิจารณา AI ผ่านกรอบเศรษฐศาสตร์ โดยมอง “Token” หรือหน่วยพื้นฐานของข้อมูลที่ระบบ AI ใช้ในการประมวลผลภาษาและความรู้ เป็นทรัพยากรหรือสินค้าโภคภัณฑ์ใหม่ของเศรษฐกิจดิจิทัลที่สามารถประเมินได้จากจำนวน Token ต่อหนึ่งดอลลาร์สหรัฐ และต่อหนึ่งวัตต์พลังงาน โดยราคาของ Token ลดลงประมาณครึ่งหนึ่งทุก ๆ 3 เดือน สะท้อนแนวโน้มต้นทุนที่ลดลงอย่างรวดเร็วและเอื้อต่อการขยายการใช้ AI ในวงกว้าง ดังนั้น ประเทศหรือองค์กรที่สามารถเข้าถึงพลังงานต้นทุนต่ำ จะมีความได้เปรียบเชิงโครงสร้างในการใช้ AI เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

11.4.2 โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานของ AI สามารถเปรียบเทียบได้กับระบบไฟฟ้า โดย AI ต้องอาศัยเครือข่าย “Token Factories” ที่เชื่อมโยงกับโครงข่ายไฟฟ้าและระบบโทรคมนาคมซึ่งการมีศูนย์ข้อมูลเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ หากปราศจากโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีเสถียรภาพและสามารถรองรับ

การขยายตัวในระยะยาว ดังนั้น ประเทศที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงานมีแนวโน้มเผชิญต้นทุนการใช้ AI ที่สูงกว่า และอาจเสียเปรียบเชิงการแข่งขันในอนาคต

11.5 การลงทุนและการกระจายตัวเชิงภูมิศาสตร์ของ AI

การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน AI ของบริษัทประมาณร้อยละ 50 ของจำนวนบริษัททั่วโลก ดำเนินการนอกสหรัฐอเมริกา และการตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับทั้งอุปสงค์ในท้องถิ่นและศักยภาพในการสร้าง ส่วนเกินทางเศรษฐกิจในพื้นที่นั้น ๆ ดังนั้น ประเทศหรือองค์กรที่จะประสบความสำเร็จในยุค AI ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้พัฒนาเทคโนโลยี แต่คือผู้ที่สามารถนำ AI ไปใช้ได้รวดเร็วและแพร่หลายที่สุด

11.6 อธิปไตยในยุค AI และการควบคุมความรู้ขององค์กร

อธิปไตยที่สำคัญที่สุดในยุค AI ไม่ใช่ที่ตั้งของศูนย์ข้อมูล แต่คือความสามารถขององค์กร ในการควบคุมและฝังความรู้เชิงลึก (Tacit Knowledge) ของตนเองไว้ในโมเดล และหากองค์กรไม่สามารถ ควบคุมองค์ความรู้ดังกล่าวจะเกิดการถ่ายโอนมูลค่าทางเศรษฐกิจไปยังผู้ให้บริการรายอื่น ดังนั้น อธิปไตย ที่แท้จริงคือการรักษาความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบขององค์กรและประเทศ

11.7 โครงสร้างตลาด AI ในอนาคต

อนาคตของ AI จะเป็นโลกของหลายโมเดล (Multimodel world) โดยความสามารถในการแข่งขัน ขององค์กรจะขึ้นอยู่กับการเลือก การประยุกต์ใช้ และการบูรณาการหลายโมเดลเข้ากับข้อมูลและบริบทเฉพาะ ของตน ดังนั้น กระบวนการดังกล่าวจะกลายเป็นทรัพย์สินทางปัญญาหลักและเป็นฐานสำคัญของความสามารถ ในการแข่งขันในระยะยาว

*****

ตารางสรุปประเด็นสำคัญจากการประชุมฯ

ประเด็น	สรุปข้อเท็จจริง	ผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย	ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา
ภูมิรัฐศาสตร์และระเบียบโลกใหม่	ระเบียบโลกที่ตั้งอยู่บนกติกาและพหุภาคีนิยมมีแนวโน้มเสื่อมถอย การแข่งขันระหว่างมหาอำนาจทวีความรุนแรง และประเทศต่าง ๆ ใช้เศรษฐกิจ การค้า และห่วงโซ่อุปทานเป็นเครื่องมือทางการเมืองและความมั่นคง	ความไม่แน่นอนต่อการค้าและการลงทุนของไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานโลก และอาจเผชิญแรงกดดันจากมาตรการกีดกันทางการค้า	1) ยุทธศาสตร์การค้าและอุตสาหกรรมควรปรับไปสู่การสร้างความสามารถในการแข่งขันเชิงโครงสร้างในห่วงโซ่มูลค่าที่มีนายเชิงยุทธศาสตร์ โดย 1) วิเคราะห์อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ที่ประเทศไทยมีศักยภาพ (New Growth Engine) และมุ่งหาพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้ประโยชน์จากประเด็นภูมิรัฐศาสตร์ 2) ช่วยเหลือผู้ประกอบการเอกชนปรับปรุงเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองความต้องการของตลาดได้และเปลี่ยนผ่านผู้ประกอบการที่ไม่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและแข่งขันไม่ได้ไปสู่การประกอบอาชีพและกิจการประเภทอื่น 3) ให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงจากมาตรการไม่ใช้ภาษี กฎแหล่งกำเนิดสินค้า และข้อกำหนดด้านความมั่นคงของประเทศคู่ค้าอย่างเป็นระบบ
การค้า อุตสาหกรรมและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	หลายประเทศเชื่อมโยงนโยบายการค้าและอุตสาหกรรมเข้ากับความมั่นคงแห่งชาติ ใช้มาตรการภาษีและไม่ใช้ภาษีเพื่อดึงดูดการลงทุนและการผลิตกลับประเทศ	ต้นทุนการส่งออกและการปฏิบัติตามกฎระเบียบของผู้ประกอบการไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น ขณะเดียวกันการแข่งขันดึงดูดการลงทุนทวีความเข้มข้น	2) การยกระดับการใช้การทูตเศรษฐกิจและทูตวิทยาศาสตร์เชิงรุก โดย 1) จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงทางการค้าเชิงอุตสาหกรรมสำหรับอุตสาหกรรมหลักที่พึ่งพาการส่งออกสูง อาทิ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ อาหารแปรรูป และเคมีภัณฑ์ เพื่อประเมินผลกระทบจากกฎระเบียบใหม่ของประเทศคู่ค้า อาทิ มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ความมั่นคง หรือแหล่งกำเนิดสินค้า และ 2) กำหนดแนวทางปรับตัวเชิงล่วงหน้าทั้งการกระจายตลาด การปรับโครงสร้าง Supply Chain และการยกระดับกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับมาตรฐานใหม่ 3) การยกระดับนโยบายอุตสาหกรรมจากการเป็นฐานการผลิตชั้นกลางไปสู่ 1) การมีบทบาทในกิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นในห่วงโซ่อุปทานโลก อาทิ การออกแบบวิศวกรรม ระบบควบคุมคุณภาพ โลจิสติกส์อัจฉริยะ และบริการหลังการขายโดยภาครัฐ และ 2) การใช้มาตรการจูงใจการลงทุนแบบมุ่งเป้า (Targeted Incentives) ที่เชื่อมโยงกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี การพัฒนา Supply Chain ภายในประเทศ และการสร้างฐานผู้ประกอบการไทยในกิจกรรมต้นน้ำและปลายน้ำมากขึ้น

ประเด็น	สรุปข้อเท็จจริง	ผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย	ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา
ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และผลผลิตภาพ	AI ถูกมองเป็นโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจใหม่ที่สามารถลดระยะเวลาการตัดสินใจจากชั่วโมงเหลือเพียงไม่กี่นาที และเปลี่ยนเส้นโค้งผลผลิตภาพ ⁷ ในระดับองค์กรและประเทศได้	หากประเทศไทยปรับตัวช้าอาจสูญเสียความสามารถในการแข่งขันด้านผลผลิตภาพและการดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง	1) ประเทศไทยควรกำหนด AI เป็นวาระเชิงยุทธศาสตร์ระดับชาติ (AI Nation) โดยมุ่งใช้ AI ควบคู่กับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและหุ่นยนต์ที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพ เป็นเครื่องมือยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเป็นหลัก โดยภาครัฐควรปรับกรอบนโยบายจากการส่งเสริมการใช้ AI แบบกระจายสู่การกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายด้านการประยุกต์ใช้ AI อย่างชัดเจน โดยสนับสนุนให้เกิดโครงการนำร่องที่ใช้ AI ในการควบคุมกระบวนการผลิต การจัดการสินค้าคงคลัง การพยากรณ์อุปสงค์ และการตัดสินใจเชิงธุรกิจเพื่อลดต้นทุน เพิ่มความยืดหยุ่น และยกระดับผลผลิตภาพอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น
พลังงานและโครงสร้างพื้นฐานรองรับเศรษฐกิจดิจิทัล	การขยายตัวของ AI และศูนย์ข้อมูล ต้องใช้พลังงานปริมาณมาก ประเทศที่มีพลังงานต้นทุนต่ำและโครงสร้างพื้นฐานพร้อมจะได้เปรียบ	ต้นทุนพลังงานและข้อจำกัดโครงข่ายไฟฟ้าอาจเป็นคอขวดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของไทย	2) การใช้กลไกกลางที่มีอยู่แล้ว อาทิ คณะกรรมการ AI แห่งชาติทำหน้าที่กำหนดทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ บูรณาการนโยบายระหว่างหน่วยงาน และกำกับดูแลการใช้ AI ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงกับนโยบายพัฒนากำลังคนผ่านการ Reskill และ Upskill แรงงานในอุตสาหกรรมเดิม ให้สามารถทำงานร่วมกับระบบอัตโนมัติและ AI ได้จริง
นวัตกรรม เทคโนโลยี และกำลังคน	หลายประเทศให้ความสำคัญกับนวัตกรรม AI หุ่นยนต์ และโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งเป็นฐานการเติบโตระยะยาว	ช่องว่างทักษะแรงงานไทยอาจขยายตัว หากระบบการศึกษาและการพัฒนาทักษะไม่ปรับตัวทัน	3) การยกระดับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานไปสู่การรองรับเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลและ AI เพื่อเป็นเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์ในการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะในรูปแบบคลัสเตอร์อุตสาหกรรม การพัฒนากำลังคนในพื้นที่ และการพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการลงทุน พร้อมทั้งปรับกฎระเบียบด้านพลังงานให้เอื้อต่อการใช้พลังงานสะอาดและการลงทุนของภาคเอกชนในโครงสร้างพื้นฐานใหม่ โดยผนวกเป้าหมายด้านความยั่งยืนเข้ากับยุทธศาสตร์การดึงดูดการลงทุนด้วย

⁷ “เส้นโค้งผลผลิตภาพ” หมายถึง แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยทรัพยากรในระยะเวลา หากเทคโนโลยี อาทิ AI สามารถทำให้เส้นดังกล่าวมีความชันเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่สูงกว่าเดิม ลดต้นทุนเชิงโครงสร้าง และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว